

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.441

Hely

Idő

11913^a

Személy

Szerző

Cím Nagyobb takarékoságot!

Forrás: Pesti napló

Bp-

(Hely)

1913 VI/4.

(Idő)

(Köt. v. füz)

Nagyobb takarékoságot!

— Hogy gazdálkodnak a kórházak? —

(Saját tudósítónktól.) A szerdai közgyűlésnek tudomásul kell majd vennie azt a belügyminisztériumi leiratot, amely a kórházak 1913. évi költségvetése ügyében érkezett. Semmi kétség, hogy tudomásul veszik — a tanács is ezt javasolja — de éppen itt az ideje, gondoskodni arról, hogy a leiratban példának felhozott események továbbra ne forduljanak elő. Ime a belügyminisztérium példái:

Az osztályok rendeléseit a napi szükséglet iránítja, ahelyett, hogy a folytonosan fogyó anyagokból egyszerre s így olcsóbban szereznék be a szükséges szereket. Ezuttal nem akarja kifogásolni, hogy az eszközök és műszerek beszerzéseinél az osztályok vezetőinek teljesen szabad kezük van, de hibáztatni kell, hogy a legnagyobb szállítóval, a Garay és társa céggel egyáltalán semmiféle szerződést sem kötöttek, még százalékos engedményre sem. Az évi 50—60.000 koronát kitevő szállításnál a napi, vagy a magánosok részére való eladás árai érvényesülnek s ugyanazokat a tárgyakat nagyon is eltérően, néhol 20—30%-nyi különbséggel számítják fel. Sőt olyan eszközök szállításával is megbízzák a szállító céget, amelyeket az nem is gyárt s így jóval drágábban számítja fel, mintha azt a gyártóstól szerezték volna be.

Egy másik példája a leiratnak:

A Szent István-kórház mosókonyhájának áztató betonmedencéje megrepedezett. Köztudomásu dolog, hogy a betont tökéletesen sohasem lehet kijavítani, mégis azt csinálták meg, hogy néhány száz koronás új medence készítése helyett a repedéseket

igyekeztek betönni. Ennek következtében a víz folyton szivárgott a talajba, maga után vonta a talaj süllyedését s az annak javításával járó kiadásokat. Ha most idejekorán nem gondoskodnak új medencéről, süllyedni fognak a falak is, sőt talán ez a talajsüllyedés az oka a gépek rongálódásának s a tengelytöréseknek is.

Egy harmadik példa:

Az új Szent János-kórház rendelőjében a parkett csak egy kis helyen bomlott fel, amelyet nagyon kicsi költséggel ki lehetett volna javítani. De nem tették meg, tehát évek multával az egész parkettet ki kell dobni és ujjal pótolni.

Nem, az a gazdálkodás, amely a fővárosi kórházakban folyik, egyáltalán nem való Budapesthez. Ugy látszik, nemcsak az előrelátás hiányzik, hanem a hozzáértés is, mert ezek valóban elemi hibák, amiket előbb felsoroltunk. A szállítóval nem kötnek szerződést s ugyyszólván drágábban vásárolnak nagyban, mint kicsiben a magánosok, a hibákat rosszul javítják, vagy egyáltalán nem javítják, tehát egyenesen az ablakon hajigálják ki a pénzt. Ilyen gazdálkodás mellett természetes, hogy esztendőről esztendőre emelni kell az ápolási díjat, amely már ma is aránytalanul magas. S amellet, hogy a kórházak rengeteg pénzbe kerülnek, rosszak és elhanyagoltak: „éppen az új kórházaknál tűnik fel az általános elhanyagoltság”, mondja a minisztériumi leirat.

Ennek a gazdálkodásnak véget kell vetni. A közegészségügyi ügyosztály vezetője, Buzay Károly tanácsnok nemrégén vette át ügyosztálya vezetését, s rövid idő alatt nem is lehetett gyökeres refor-

mokat várni tőle, kivált akkor, amikor nagyarányú javításokra nem is volt pénze a fővárosnak. De a tanácsnok erélyes és ambiciózus ember: el lehet várni tőle, hogy erősen ellenőrzi a kórházak igazgatását. Mert ez így, nem mehet tovább.